

บทที่ 2

วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

ลักษณะการทำงานตามหลักสำมะโนประชากรในปัจจุบัน ^{1/} จำแนกออกเป็น

2. ลักษณะ คือ

1. การทำงานที่มีลักษณะที่ไหลลต่อเศรษฐกิจ หมายถึง บุคคลที่มั่งงานทำ เช่น ทำไร่ ทำนา เลี้ยงไม้ ชุกกิน ว่าความ สอนหนังสือ ผู้ที่ทำงานเหล่านี้อาจเป็นลูกจ้างของคนอื่น นายจ้าง หรือทำงานส่วนตัว โดยไม่มีลูกจ้าง หรือมีผู้อื่นเขาทำธุรกิจรวม หรือทำธุรกิจโดยไม่มีกิจการจ้างบุคคลอื่นในฐานะลูกจ้างและทำธุรกิจของครอบครัว โดยไม่มีค่าจ้าง

2. การทำงานที่มีลักษณะที่มีใ้การไหลลต่อเศรษฐกิจ หมายถึง บุคคลที่ทำงานบางชนิดที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการเศรษฐกิจ และบุคคลที่มีได้ทำงานใด ๆ เลย บุคคลเหล่านี้ ได้แก่

ก. แม่บ้าน หรือผู้ทำงานอยู่กับบ้านของตนเอง หรือในครัวเรือนของบุคคลอื่น โดยไม่ได้รับค่าจ้างตอบแทน ผู้ทำงานเป็นคนรับใช้ตามบ้านผู้อื่น โดยได้รับค่าจ้าง ถือว่าเป็นการทำงานที่ไหลลต่อเศรษฐกิจ

ข. นักเรียนที่กำลังศึกษาเล่าเรียน และได้ประกอบอาชีพอื่นใดเป็นประจำ

ค. ผู้ไม่สามารถทำงานได้ เพราะชรา

ง. ผู้ไม่สามารถทำงานได้ เนื่องจากพิการทางร่างกายหรือจิตใจ หรือเนื่องจากเจ็บป่วยเรื้อรัง

จ. ผู้ไม่สมัครใจทำงาน

ฉ. บรรพชิต นักบวช ไ้แก่ พระภิกษุ สามเณร ชี บาคหลวง

ช. ผู้ตอคุมขัง

1/

Concept, definitions and classifications of census statistics on economic activities, Methods of Analysing Census Data on Economic Activities of the Population, (United Nations Publication, Sales No. 69), p.3.

ช. คหบดีผู้เลี้ยงสัตว์ เงินกู ค่าเช่าบ้าน เงินปันผล และอื่น ๆ
จากหนังสือ เมธอดส์ออฟ โปรเจคติ้ง อีโคโนมิกัลลี แอกทีฟ พ็อพิวเลชัน
(Methods of projecting the economically active population) กล่าวว่า
ผู้ทำงานเชิงเศรษฐกิจ หมายถึง ประชากรทั้งหมดที่ต้องการหางานทำ หรือผู้มีงานทำแล้ว
(Economically active population means the total population already in
employment) ^{2/}

ผู้ทำงานเชิงเศรษฐกิจ หรือผู้อยู่ในกำลังแรงงาน มีความหมายเหมือนกัน คือ
หมายถึง บุคคลทุกคนที่ต้องการทำงาน ไม่ว่าเขาจะใฝ่ฝันหรือไม่ก็ตาม ถ้าเขาใฝ่ฝันทำ
ก็เรียกว่า ผู้มีงานทำ ถ้าไม่ใฝ่ฝันทำ ก็เรียกว่า ผู้ที่กำลังหางานทำ หรือผู้ไม่มีงานทำ

(Economically active population is the equivalent of "labour force" it
means the total number of persons who want employment, whether or not
their wish is satisfied: if it is, these persons are employed, if not
they are seeking employment or unemployed) ^{3/}

จากหนังสือ Application of International Standards to Census
Data on the Economically Active Population กล่าวว่า ผู้ทำงานเชิงเศรษฐกิจ
หมายถึง ผู้ที่ทำงานโดยได้ประโยชน์ตอบแทนและผู้ที่ต้องการทำงานและกำลังหางานทำ ^{4/}

^{2/} Definition of the concept of economically active population, Methods
of projecting the economically active population, (United Nations,
New York, 1971), P. 5

^{3/} Ibid p. 6

^{4/} Choice of terminology, Application of International Standards to Census
Data on the Economically Active Population, (United Nations Publication,
Population Studies, No 9), p. 12

ผู้ที่ไม่มีงานทำที่ควรนับเข้าอยู่ในกำลังแรงงาน แยกลักษณะสำคัญได้คือ

1. บุคคลนั้นว่างงาน
2. กำลังหางานทำ
3. สามารถทำงานได้ตามมีงานให้ทำ

ในข้อแรก บุคคลนั้นว่างงานจะนับรวมทั้งผู้ที่เคยทำงานมาก่อนหรือไม่เคยทำงานมาก่อนเลยในเวลาที่สำรวจ โดยปกติผู้ที่หยุดงานชั่วคราวโดยมีข้อตกลงกับนายจ้างว่าจะทำงานต่อไม่ว่าเต็มเวลาหรือเพียงบางส่วนก็ถือว่ามีงานทำ หรือผู้มีธุรกิจหรือวิสาหกิจของเขาเองและหยุดงานชั่วคราวก็ถือว่ามีงานทำ ตัวอย่างเช่น ลูกจ้างที่หยุดพักผ่อนหรือผู้ที่ทำงานของเขาเองหยุดงานไปพักผ่อน หรือ หยุดงานไปชั่วคราวเพราะเจ็บไข้ได้ป่วยก็ถือว่ามีงานทำ ส่วนผู้ที่หยุดงานนานกว่านั้น เช่น เป็นคนงานที่ทำงานตามฤดูกาล จะไม่ถือว่ามีงานทำ

ข้อพิจารณาประการที่สอง คือ กำลังหางานทำ ซึ่งงานที่กำลังหาไม่จำกัดชนิดของงาน แต่ต้องเป็นงานที่มีอยู่ในสังคมนั้น ๆ ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจอาชีพ หรือวิสาหกิจอิสระอื่น ๆ

ลักษณะประการสุดท้าย คือ สามารถทำงานได้ตามมีงานให้ทำ ลักษณะของข้อนี้ถือว่า ผู้ที่เจ็บป่วยอยู่หรืออยู่ในความอาภัพขาด หรือมีอุปสรรคจนไม่สามารถทำงานได้ ถึงแม้ว่ามีงานให้ทำในเวลานั้น จะไม่เข้าลักษณะในข้อนี้ อย่างไรก็ตาม บุคคลบางคนอาจมีข้อเสียเปรียบบางอย่าง เป็นต้นว่า กานอายุ หรือสุขภาพ เช่น มีโรคประจำตัวอยู่ซึ่งอาจมีผลต่อโอกาสที่จะมีงานทำบางชนิด เรายังถือว่าเขายังมีโอกาสที่จะทำงานได้

งาน 5/

หมายถึง งานที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

1. งานที่ทำแล้วได้รับค่าตอบแทนเป็นเงิน หรือเป็นสิ่งของอย่างอื่นที่มีใช้เงิน เช่น อาหาร เสื้อผ้า ของใช้ต่าง ๆ เป็นต้น ค่าตอบแทนเป็นเงินสด อาจจ่ายเป็นรายเดือน รายสัปดาห์ รายวัน หรือรายชิ้นก็ได้

2. งานที่ทำแล้วได้ผลกำไร หรือมีหวังที่จะได้รับผลกำไรหรือส่วนแบ่งเป็นการตอบแทน เช่น การค้าขาย การตั้งโรงงานอุตสาหกรรม

5/ สำนักงานสถิติแห่งชาติ, "บทนิยาม," ข้อสั่งชี้แจงการสำรวจการเปลี่ยนแปลง

3. งานที่ทำให้กับธุรกิจของสมาชิกในครอบครัวเดียวกันโดยไม่ได้รับค่าจ้าง หรือผลกำไรตอบแทนอย่างใด ธุรกิจของสมาชิกในครอบครัวต้องมีลักษณะเป็นการประกอบธุรกิจ ซึ่งหัวหน้าหรือสมาชิกคนหนึ่งของครัวเรือนเดียวกัน ดำเนินการในฐานะผู้ประกอบการ ส่วนตัวหรือนายจ้าง

อาชีพ^{6/}

หมายถึง งานที่ผู้นั้นทำอยู่ เช่น ขายข้าวแกง ครูประจำชั้น ทันตแพทย์ ทำไร่ไถ่ เป็นต้น

ถ้ามี 2 อาชีพขึ้นไปให้บันทึกอาชีพที่ใช้เวลาทำงานมากกว่า ถ้าเวลาเท่ากัน ให้ถืออาชีพที่หารายได้มากเป็นอาชีพ

ผู้มีรายได้จากดอกเบี้ยเงินกู้ ดอกเบี้ยธนาคาร พันธบัตร หรือ เงินปันผล บริษัท ค่าเช่าสินทรัพย์ เงินบำนาญ ไม่ถือว่าเป็นอาชีพ

ช่วงอายุของประชากรที่จัดอยู่ในกำลังแรงงาน

ประชากรที่จะจัดเข้าอยู่ในกำลังแรงงานนั้น มักจะมีการกำหนดช่วงอายุที่เข้าสู่กำลังแรงงานและอายุที่ออกจากแรงงานเอาไว้ ช่วงอายุดังกล่าวมีการกำหนดแตกต่างกันไปในแต่ละประเทศ ประเทศเกษตรกรรมซึ่งการทำไร่ทำนาไม่ต้องอาศัยการฝึกอบรมมาก ก็อาจกำหนดอายุเข้าสู่กำลังแรงงานตั้งแต่อายุน้อย ๆ เช่น ในประเทศไทย ถือเอาอายุ ๑๑ ปีขึ้นไป โดยไม่มีขีดจำกัดอายุสูงสุด การที่ถืออายุ 11 ปีก็เพราะประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม^{7/} ประชากรสามารถเข้าสู่กำลังแรงงานตั้งแต่อายุน้อย เพราะงานเกษตรกรรมไม่ต้องอาศัยการฝึกอบรมมาก นอกจากนี้การกำหนดอายุ 11 ปี ยังมีความสัมพันธ์กับการศึกษาภาคบังคับของประเทศด้วย เพราะอายุ 11 ปี เป็นอายุที่เด็กจบการศึกษาภาคบังคับ คือ ประถมปีที่ 4 แล้ว ปัจจุบันการศึกษาภาคบังคับขยายถึงประถมปีที่ 7 ดังนั้น

6/ สำนักงานสถิติแห่งชาติ, เรื่องเดียวกัน, หน้า 20

7/ Nibhon Debavalya, "Labour Force Composition of Thailand" วารสารสังคมศาสตร์ ฉบับที่ 1 (มกราคม 2514), 143 - 157.

อายุเริ่มต้นของกำลังแรงงานในประเทศไทยควรจะปรับเปลี่ยนไปเพื่อให้อายุที่ประชากร
จบการศึกษาภาคบังคับ คือเริ่มจากอายุ 14 หรือ 15 ปีขึ้นไปแทน

สำหรับในประเทศอุตสาหกรรมต้องมีการฝึกอบรมจนถึงจะทำงานได้ จึงกำหนด
อายุเข้าสู่กำลังแรงงานไว้สูงขึ้น คือ ตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป เช่น ประเทศญี่ปุ่น แคนาดา
เนเธอร์แลนด์ สหรัฐอเมริกา สวิตเซอร์แลนด์ ฝรั่งเศส สหราชอาณาจักร และสวีเดน ^{8/}

อย่างไรก็ตาม ช่วงอายุของประชากรที่จัดอยู่ในกำลังแรงงานโดยทั่วไป อาจ
กล่าวได้ว่าอยู่ในช่วงอายุ 15 - 60 ปี หรือ 15 - 65 ปี แล้วแต่ประเทศไป นอกจากนี้
ในประเทศเกษตรกรรมบางประเทศไม่ได้กำหนดช่วงอายุขั้นสูงสุดของประชากรที่อยู่ในกำลัง
แรงงานเอาไว้ เพราะถือว่าครอบครัวที่ยังทำงานอยู่ไม่ว่าอายุเท่าใดก็ตามนับว่าเป็นแรงงาน
ทั้งสิ้น ซึ่งเป็นกำไรหลักที่ต่างจากหลักทั่วไป

ประเภทและชนิดของสถิติแรงงาน

003598

การจัดทำสถิติแรงงานที่นานาประเทศจัดทำอยู่นั้น จากเอกสารทางวิชาการที่
รวบรวมมาได้ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organiza-
tion) และที่ปรากฏหลักฐานสมบูรณ์ที่สุดเท่าที่ค้นได้ คือของสหรัฐอเมริกา พอจะสรุปได้
ว่ามีการจัดประเภทสถิติแรงงานออกเป็นสาขาใหญ่ ๆ ได้ประมาณ 8 สาขา ดังนี้ : -

1. การจัดจำแนกทางเศรษฐกิจ (Major Economic Classifications)
ซึ่งจำแนกได้เป็น
  - 1.1 การจัดจำแนกประเภทอุตสาหกรรม (Classification of Industries)
  - 1.2 การจัดจำแนกประเภทอาชีพ (Classification of Occupations)
  - 1.3 การจัดจำแนกตามสถานภาพ (Classification by Status)

^{8/}

Thomson, Warren S. and Lewis, David T., Population Problem, Mc.

Graw - Hill, 1970

2. สถิติเกี่ยวกับกำลังคนและการว่าจ้างทำงาน (Manpower and Employment Statistics)

2.1 สถิติจำนวนคนทำงานในอุตสาหกรรม (Industrial Employment)

2.2 สถิติกำลังแรงงาน (Labour Force)

2.3 สถิติรายได้ และชั่วโมงทำงานของคนทำงานที่ไม่ใช่เกษตรกรรม
Hours and Earnings in Non - agricultural
Industries)

2.4 สถิติการเข้า - ออกงาน (Labour Turnover)

3. อันตรายในงานอุตสาหกรรม (Industrial Harzards) ได้แก่

สถิติการประสมอันตรายและสาเหตุของการประสมอันตราย (Work Injury and Accident -
cause Statistics)

4. การศึกษาอัตราค่าจ้างและอุตสาหกรรมสัมพันธ์ (Studies of Wages
and Industrial Relations) ซึ่งจำแนกเป็น

4.1 การศึกษาอัตราค่าจ้างตามประเภทอาชีพและผลประโยชน์อย่างอื่น
(Studies of Occupational Wages and Supplementary
benefits)

4.2 สถิติการขัดแย้งในทางอุตสาหกรรม (Industrial Disputes)

4.3 สัญญาหมู่ (Collective Agreement)

5. สถิติเกี่ยวกับการก่อสร้าง (Construction Statistics)

5.1 การกะประมาณจำนวนที่อยู่อาศัย (Estimating National
Housing Volume)

5.2 การกะประมาณค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างใหม่ (Estimating
Expenditures for New Construction)

5.3 ความต้องการคนงานสำหรับการก่อสร้างใหม่ (Labour
Required for New Construction)

6. ราคาและค่าครองชีพ (Price and Cost of Living)

6.1 คำนีราคาร้านบริโภค (Consumer Price Index)

6.2 คำนีราคขายส่ง (Whole @ Sale Price Index)

7. ประสิทธิภาพในการผลิต (Productivity) ได้แก่การวัดแนวโน้มของผลผลิตต่อชั่วโมงทำงาน (The Measurement of Trends in Output per Man - Hour)

8. เบ็ดเตล็ด ได้แก่

8.1 การศึกษาความเป็นอยู่ของครอบครัว (Family Living Study)

8.2 การเคลื่อนย้ายของประชากร (Migration)

ต่อจากนี้จะกล่าวเฉพาะประเภทและชนิดของสถิติแรงงานที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในเรื่องนี้โดยละเอียดดังนี้ : -

1. การจัดจำแนกทางเศรษฐกิจ (Major Economic Classifications)

การจัดจำแนกทางอุตสาหกรรม อาชีพ และสถานภาพการทำงาน เป็นพื้นฐานที่สำคัญและจำเป็นของสถิติแรงงาน^{9/} ตัวอย่างเช่น เราอาจจะแยกผู้ทำงานออกไปตามอุตสาหกรรมที่เขาทำงานอยู่หรือตามประเภทอาชีพของเขา หรือตามกลุ่มสถานภาพการทำงาน เนื่องจากการจัดจำแนกต่าง ๆ นี้ในแต่ละประเทศก็มีระเบียบวิธีการจัดจำแนกแตกต่างกันออกไป ทางองค์การแรงงานระหว่างประเทศจึงพยายามจัดให้มีระเบียบวิธีการจัดจำแนกให้เป็นมาตรฐานสากลขึ้นเพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์และตีความหมายข้อมูลเกี่ยวกับสถิติแรงงาน เพื่อประโยชน์ในการวางนโยบายเกี่ยวกับแรงงาน การคุ้มครองแรงงาน การพัฒนาการแรงงานและกำลังคนและภาวะการณเศรษฐกิจของประเทศ และเมื่อได้จัดทำเป็นมาตรฐานสากลขึ้นแล้ว ก็จะเป็นประโยชน์แก่ประเทศต่าง ๆ กล่าว คือ

9/

International Labour Office, Year Book of Labour Statistics, (Printed by "La Tribune de Geneve", Geneva (Switzerland), Thirty - third issue, 1973, p.3.

ประเทศที่ยังมิได้มีการจัดทำสถิติแรงงานหรือกำลังเริ่มจัดทำ ก็จะได้มีแนวทางสำหรับการพัฒนาเกี่ยวกับแรงงานของตน และประเทศที่ได้จัดทำสถิติแรงงานอยู่แล้วก็จะสามารถนำสถิติแรงงานต่าง ๆ นั้นมาใช้เปรียบเทียบกัน

1.1 การจัดจำแนกชนิดของอาชีพ (Occupational Classification)
การจัดจำแนกอาชีพตามมาตรฐานสากลมีชื่อว่า " International Standard Classification of Occupations " (I.S.C.O.) ได้เริ่มขึ้นพร้อม ๆ กับการจัดจำแนกอุตสาหกรรม คือ ในการประชุมนักสถิติแรงงานระหว่างประเทศครั้งแรกเมื่อ ค.ศ. 1923 ซึ่งที่ประชุมได้ยอมรับถึงประโยชน์ของการจัดจำแนกชนิดของอาชีพว่าแตกต่างจากการจัดจำแนกอุตสาหกรรม ต่อมาในปี ค.ศ. 1938 คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญทางสถิติแห่งสันนิบาตชาติ (Committee of Statistical Experts of the League of Nations) ได้พิจารณาตรวจสอบรายชื่ออาชีพ (List of Occupations) ที่ได้จัดทำขึ้นนั้นว่าจะใช้เพื่อการเปรียบเทียบระหว่างประเทศได้หรือไม่ หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ได้มีการแก้ไขการจัดจำแนกชนิดของอาชีพขึ้นอีกในการประชุมนักสถิติแรงงานระหว่างประเทศครั้งที่ 7 เมื่อ ค.ศ. 1949 โดยได้มีการจัดจำแนกเป็น 9 หมู่ใหญ่ (Major group) ด้วยกัน ต่อมาในปี ค.ศ. 1953 สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศได้จัดจำแนกอาชีพเป็นตัวเลขรหัส 3 ตัว (Three - digits) กล่าวคือ ได้แยกเป็นหมู่ใหญ่ (Major groups) หมู่ย่อย (Minor groups) หน่วย (Unit groups) และได้ยื่นเสนอต่อที่ประชุมนักสถิติแรงงานระหว่างประเทศครั้งที่ 9 เมื่อ ค.ศ. 1957 ซึ่งที่ประชุมได้พิจารณาการจัดจำแนกชนิดของอาชีพเป็นครั้งสุดท้าย และได้พิมพ์หนังสือที่ใช้เป็นมาตรฐานสากลพร้อมคำจำกัดความชนิดของอาชีพเป็นหมู่ใหญ่ หมู่ย่อย และหน่วย ในปี ค.ศ. 1955^{10/}

ประโยชน์ของการจัดจำแนกชนิดอาชีพ ประโยชน์ของการจัดจำแนกชนิดของอาชีพตามมาตรฐานสากล เพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับชนิดของอาชีพและเพื่อเปรียบเทียบรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพของประเทศต่าง ๆ เช่น เกี่ยวกับการอพยพหรือการเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างประเทศ จะสามารถจัดวางแผนว่าประเทศที่มีคนอพยพออก มีแรงงานส่วนเกินเท่าใด แยกเป็นอาชีพอะไรบาง เพื่อให้ประเทศที่มีการอพยพเข้าโดยบรรจุนั้นเหล่านั้นได้ถูกต้องตามตำแหน่งงาน

หลักเกณฑ์ในการจัดจำแนกอาชีพเข้าอยู่ในกลุ่มเดียวกัน (Basic of Occupational Classification and Grouping)

1. การจัดจำแนกอาชีพนั้นจัดตามลักษณะของงาน โดยถือการปฏิบัติงานตามปกติเป็นเกณฑ์ การจัดอาชีพเข้ามารวมอยู่ในกลุ่มเดียวกันนั้นพิจารณาจากรายละเอียดของลักษณะงานที่ทำและภารกิจของผู้ปฏิบัติงาน ถ้าหากภารกิจและลักษณะดังกล่าวคล้ายคลึงกัน จึงจะจัดมารวมอยู่ในกลุ่มเดียวกัน

2. หลักเกณฑ์ในการจัดจำแนกอาชีพเข้าเป็นหน่วยเดียวกัน นอกจากจะพิจารณาเรื่องลักษณะงานที่ทำแล้ว อาชีพที่จะรวมอยู่ในหน่วยเดียวกันได้จะต้องมีความเกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิดที่สุดยิ่งกว่าอาชีพที่อยู่ในหน่วยอื่น ความเกี่ยวข้องกันของอาชีพนั้นพิจารณาได้จากหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ความชำนาญ ความรู้ และความสามารถที่ต้องใช้ในการปฏิบัติงานนั้น ๆ นอกจากนั้นอาจจะต้องอาศัยวัสดุที่ใช้ในการทำงาน (Material Worked) สถานที่ทำงาน (Workplace environment) เครื่องมือพิเศษ (Specialized equipment) ที่ใช้ในการทำงานและความเกี่ยวข้องกันที่คล้ายคลึงกัน รวมถึงความชำนาญในงานเฉพาะอย่าง (Particular skills) เป็นหลักประกอบการพิจารณาด้วย

ส่วนประกอบของ I.S.C.O. I.S.G.O. ประกอบด้วยส่วนประกอบ 3 ประการ คือ เลขรหัส (code numbers) ชื่อ (Title) และ คำจำกัดความ (definition) I.S.C.O. ที่ประมวลขึ้นนี้เป็นโครงสร้างของอาชีพเฉพาะพลเรือน (Civilian Occupations) เท่านั้น ส่วนผู้รับราชการทหารได้แยกไว้ต่างหากและไม่แสดงเลขรหัส (I.S.C.O.) ได้แบ่งอาชีพออกเป็น 10 หมวดด้วยกัน คือ 0 ถึง 9 ซึ่งจัดจำแนกไว้ดังนี้ : -

เลขรหัส	อาชีพ
0	ผู้ปฏิบัติงานที่ใช้วิชาชีพ วิชาการ และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกัน
1	ผู้ปฏิบัติงานบริหาร ธุรกิจ และฝ่ายจัดดำเนินการ
2	ผู้ปฏิบัติงานอาชีพเสมียน
3	ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการค้า

- 4 เกษตรกร ชาวประมง นักล่าสัตว์ คนตัดคานซั๊กลากไม้ และ
ผู้มีอาชีพที่เกี่ยวข้อง
- 5 ผู้ทำงานเหมืองแร่ ผู้ทอเย็บยอหินและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกัน
- 6 ผู้ปฏิบัติงานอาชีพเกี่ยวกับการขนส่งและคมนาคม
- 7/8 ช่าง หรือผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการผลิต และกรรมกรซึ่งมิได้
จำแนกไว้ในหมวดอื่น
- 9 ผู้ทำงานเกี่ยวกับบริการ การกีฬาและการละเล่นต่าง ๆ
- x คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น

หมวดข้างบนนี้ยังถูกแยกเป็นหมู่ (Minor groups) อีก 73 หมู่ แบ่งเป็นหน่วย (Unit groups) อีก 201 หน่วย และแบ่งเป็นอาชีพได้ 1245 อาชีพ การแบ่งเป็น หมู่ และหน่วย เหล่านี้ได้เป็นที่ตกลงยอมรับกันแล้วในการประชุมนักสถิติแรงงานระหว่างประเทศ ครั้งที่ 9 และนอกจากเลขรหัสตัวแรกแล้ว I.S.C.O. ยังได้กำหนดเลขรหัสรวม 5 ตัว คือ เลขรหัสตัวที่ 2 ซึ่งตั้งหมู่ของอาชีพซึ่งแยกย่อยออกมาจากหมวด (ซึ่งแทนด้วยเลขรหัสตัวแรก)

เลขรหัสตัวที่ 3 ซึ่งตั้งหน่วยของอาชีพซึ่งเป็นการแยกย่อยออกมาจากหมู่อีกทีหนึ่ง
เลขรหัสตัวที่ 4 - 5 ซึ่งตั้งชนิดและความชำนาญพิเศษของอาชีพโดยละเอียด^{11/}

1.2 การจัดจำแนกตามสถานภาพ (Classification by Status)

การจัดจำแนกตามสถานภาพนี้ได้เริ่มมีการพิจารณาระหว่างชาติเป็นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1938 โดยคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญทางสถิติของสันนิบาตชาติ (Committee of Statistical Experts of the League of Nations) ซึ่งคณะกรรมการชุดนี้ได้เสนอแนะการจัดจำแนกประเภทของผู้ทำงานไว้ดังนี้ :-

- (ก) นายจ้าง (Employers) ได้แก่ผู้ที่ทำงานในธุรกิจของตนเอง และจ่ายค่าจ้างให้แก่ผู้ช่วยเหลือในกิจการงานนั้น ๆ ด้วย

^{11/}

International Labour Office, International Standard Classification of
of Occupations, (Printed by La Tribune de Geneva), Geneva (Switzerland),
1969, pp. 1 - 17

- (ข) ผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัว ไม่ว่าจะทำงานแต่ผู้เดียวหรือได้รับความช่วยเหลือจากสมาชิกในครอบครัว
- (ค) ผู้ที่ช่วยเหลือหัวหน้าครอบครัวในการประกอบธุรกิจ
- (ง) ผู้ที่ทำงานโดยได้รับเงินเดือนและค่าจ้าง ^{12/}

ในการประชุมนักสถิติแรงงานระหว่างประเทศ ครั้งที่ 6 ในปี ค.ศ. 1947 ที่ประชุมได้เสนอแนะให้มีการจัดจำแนกบุคคลผู้ทำงานตามสถานภาพคล้าย ๆ กันข้อเสนอแนะของสันนิบาตชาติ ดังนี้ : -

- (ก) ลูกจ้างทั้งที่ทำงานให้แก่เอกชนและรัฐบาล
- (ข) นายจ้าง
- (ค) ผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัวโดยไม่มีลูกจ้าง
- (ง) ผู้ที่ทำงานในแก่ครอบครัวโดยไม่ได้รับค่าจ้าง ^{13/}

ต่อมาในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1948 ในการประชุมสมัยที่ 3 ของคณะเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับประชากรของสหประชาชาติ (Population Commission of the United Nations) ได้เสนอแนะให้มีการจัดจำแนกบุคคลผู้ทำงานในเชิงเศรษฐกิจตามข้อเสนอแนะของการประชุมนักสถิติแรงงานระหว่างประเทศครั้งที่ 6 และได้มีการร่างคำจำกัดความซึ่งคณะเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับประชากรได้รับรองให้ใช้เป็นมาตรฐานในสมัยประชุมที่ 5 ในปี ค.ศ. 1950 ซึ่งได้ให้คำจำกัดความที่นานาประเทศได้ใช้ (รวมทั้งประเทศไทย) ปรากฏเท่า ทุกวัน มีดังนี้ : -

^{12/} International Labour Office, op. cit., p.24

^{13/} International Labour Office, The Sixth International Conference of Labour Statistician, (Printed by Atar, Geneva, Switzerland, 1948, PP 12 - 18

(ก) ลูกจ้าง หมายถึง ผู้ที่ทำงานให้แก่รัฐบาลและนายจ้างผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว โดยได้รับรางวัลตอบแทนในรูปของเงินค่าจ้าง เงินเดือน ค่านายหน้า ค่าบริการ ค่าจ้างรายชิ้น หรือค่าตอบแทนอย่างอื่นที่ไม่ใช่เงินและคำว่าลูกจ้างนี้อาจจำแนกเป็นลักษณะต่างกันได้ดังนี้ :-

1. ผู้ที่ทำงานให้แก่ นายจ้าง ผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว โดยได้รับค่าจ้างหรือเงินเดือน
2. ผู้ที่ทำงานในหน่วยงานของรัฐบาลทุก ๆ สาขา รวมทั้งเจ้าหน้าที่ที่ได้รับค่าจ้างจากรัฐบาล (และหน่วยงานของรัฐ) และข้าราชการทหารด้วย
3. ผู้จัดการ ผู้อำนวยการ และเจ้าหน้าที่ที่ได้รับเงินเดือนค่าจ้างจากวิสาหกิจ ผู้ซึ่งไม่ได้ประกอบธุรกิจของตนเอง แม้ว่าการปฏิบัติงานนั้นจะมีหน้าที่เสมือนเจ้าของธุรกิจก็ตาม
4. ผู้ทำงานโดยได้รับค่าบริการ (Tip) แต่เพียงอย่างเดียวโดยปราศจากเงินเดือนหรือค่าจ้าง
5. ผู้ที่ทำงานให้แก่ นายจ้าง โดยได้รับเงินเปอร์เซ็นต์จากการขายเป็นค่าตอบแทน
6. ผู้ที่รับทำงานเป็นรายชิ้นอยู่กับบ้านหรือร้านค้าของตนเอง โดยรับทำงานให้แก่ นายจ้างมากกว่าทำงานให้แก่ลูกค้า
7. ลูกจ้างภายในครอบครัว
8. ผู้มีวิชาชีพที่ทำงานโดยได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้าง 14/

14/

International Labour Office, The International Standardization of Labour Statistics, (Printed by "La Tribune de Genève," Geneva (Switzerland), 1969, PP. 38 - 39.

(ข) นายจ้าง หมายถึง ผู้ประกอบธุรกิจหรือวิชาชีพของตนเอง เพื่อหวังผลกำไรหรือส่วนแบ่ง และในการประกอบธุรกิจที่ได้อ้างบุคคลอื่นมาทำงานในฐานะเป็นลูกจ้างด้วย นายจ้างในความหมายนี้ไม่หมายความรวมถึงผู้ที่จ้างคนมาทำงานประเภทงานในบ้านเรือนของตนเอง (เช่น งานทำความสะอาดบ้าน งานซักผ้า เป็นต้น) 15/

(ค) ผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัว หมายถึง ผู้ประกอบการธุรกิจของตนเอง โดยลำพังแต่ผู้เดียว หรือเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ประกอบการอิสระ โดยหวังผลกำไรหรือส่วนแบ่งและเงินรางวัลค่าจ้าง แต่ไม่ได้อ้างบุคคลอื่นมาช่วยทำงานในฐานะลูกจ้าง แต่อาจมีสมาชิกในครัวเรือน หรือผู้ฝึกหัดงานมาช่วยทำงานโดยไม่ได้รับค่าจ้างหรือสิ่งตอบแทนอย่างอื่นใด

(ง) ผู้ที่ทำงานให้แก่ครอบครัวโดยไม่ได้อ้าง หมายถึง ผู้ที่ทำงานโดยไม่ได้อ้างในธุรกิจซึ่งสมาชิกในครอบครัวดำเนินการหรือเป็นเจ้าของ ผู้ที่ทำงานให้แก่ครอบครัวไม่ได้รับค่าจ้างนี้อาจมีกำหนดระยะเวลาไว้ตามความเหมาะสมของแต่ละประเทศ โดยปกติแล้ว ควรจะได้มีส่วนร่วมงานประมาณ 1 ใน 3 ของระยะเวลาที่มีการดำเนินการหรือประกอบธุรกิจนั้น ๆ และถึงแม้ว่า ผู้ที่ทำงานนี้จะได้รับผลประโยชน์ไม่ว่าจะเป็นตัวเงินหรือไม่ก็ตาม ก็ยังจัดว่า เป็นผู้ทำงานให้แก่ครอบครัวโดยไม่ได้รับค่าจ้างอยู่ เพราะถือว่าเป็นสมบัติของครอบครัวซึ่งได้กล่าวมาแล้วและไม่มีอิสระในการดำเนินการธุรกิจนั้น ๆ

2. สถิติเกี่ยวกับกำลังแรงงานและคนทำงาน (Manpower and Employment Statistics)

ก. สถิติจำนวนคนทำงานในงานอุตสาหกรรม (Industrial Employment) การสำรวจเพื่อทราบจำนวนคนทำงานทั้งหมดในอุตสาหกรรมนั้นอาจกระทำได้โดยพิจารณาเป็นเขต (Area) เช่น จังหวัด ภาค มลรัฐ (สำหรับประเทศที่มีการแบ่งแยกประเทศเป็นหลาย ๆ รัฐ เช่น สหรัฐอเมริกา และทั้งประเทศผู้ที่อยู่ในข่าย

15/ สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, ข้อสั่งชี้แจงการสำรวจแรงงาน 2516 รอบที่ 1 (โรงพิมพ์สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี, พ.ศ. 2516)

สำรวจ ได้แก่ ผู้ทำงานในสถานประกอบการอุตสาหกรรมหรือนัยหนึ่งมีผู้ทำงานในสถานประกอบการเกษตรกรรม (Non - Farm establishment) ในระยะเวลาใดเวลาหนึ่งที่อยู่ในข่ายสำรวจ จำนวนผู้ทำงานนี้รวมทั้งผู้ทำงานเต็มเวลา (Full - Time) ไม่เต็มเวลา (Part - time) ทำงานประจำ งานชั่วคราว นอกจากนี้ยังรวมถึงผู้ที่ได้รับเงินค่าจ้างในขณะพักช่วย ลาพักก่อน หยุดงานในเทศกาลวันเริง ฯลฯ ด้วย

- สถิติจำนวนคนทำงานในแต่ละอุตสาหกรรมโดยจัดทำอยู่อย่างสม่ำเสมอเป็นรายปี รายไตรมาส (สามเดือน) และรายเดือนนั้น จะเป็นประโยชน์อย่างมากในการทราบถึงภาวะการเศรษฐกิจหรือการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจของประเทศ และตรงข้ามหากจำนวนคนทำงานลดต่ำลง ก็อาจจะมีผลมาจากหรือทำให้เศรษฐกิจในขณะนั้นตกต่ำลงยิ่งกว่านั้นการจำแนกออกเป็นอุตสาหกรรมหรืออาณาเขต เช่น จังหวัด ภูมิภาค หรือ มลรัฐ ก็อาจทำให้ทราบได้ว่าภาวะการณอุตสาหกรรมชนิดใดมีการขยายตัวหรือหดตัวลงมากน้อยเท่าใด เมื่อเปรียบเทียบกับระยะเวลาก่อนหรือท้องถิ่นอื่น ๆ นอกจากนั้นระดับการออมทรัพย์ การลงทุน การเพิ่มลดทุนจะมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการเพิ่มหรือลดลงในจำนวนคนทำงานด้วย อีกนัยหนึ่งสถิติจำนวนคนทำงานมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดหรือเป็นเครื่องหมายแสดงให้ทราบถึงภาวะการเศรษฐกิจของประเทศ กล่าวโดยสรุปแล้วสถิติจำนวนคนทำงานจะเป็นประโยชน์อย่างมากแก่นักธุรกิจ นายธนาคาร นักวิจัย และสถาบันต่าง ๆ ในการใช้สถิตินี้เป็นเครื่องมือวัดโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศ เป็นแนวทางกว้างในการพัฒนาการอุตสาหกรรม และความรู้ต่าง ๆ โดยละเอียดเกี่ยวกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจที่ได้จากสถิติจำนวนคนทำงานนี้ จะเป็นประโยชน์อย่างมากในการวางนโยบายเกี่ยวกับการเศรษฐกิจทั้งของส่วนบุคคลและส่วนรวม ^{16/}

16/

Department of Labour, Technique of Preparing Major BLS Statistical Series, Bulletin No. 1168, (U.S. Government Printing Office, 1964),

PP. 42 - 43

(ข) สถิติกำลังแรงงาน (Labour Force) ทุกประเทศมีจุดมุ่งหมายในการจัดทำสถิติเกี่ยวกับกำลังแรงงาน ซึ่งรวมถึงการมีงานทำและการว่างงานของคนทั้งประเทศ เพื่อทราบถึงจำนวนผู้มีงานทำ จำนวนผู้ไม่มีงานทำ จำนวนผู้ทำงานชั่วคราว จำแนกตามอายุ เพศ การศึกษา อาชีพ อุตสาหกรรม และสถานะสภาพการทำงาน ซึ่งข้อมูลดังกล่าวนี้จะเป็นรากฐานสำคัญในการวิเคราะห์ปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคมเกี่ยวกับกำลังแรงงาน การมีงานทำและการว่างงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการวางนโยบายพัฒนาการเศรษฐกิจของประเทศ

ประโยชน์ของการสำรวจหรือจัดทำสถิติกำลังแรงงานมีอยู่มากมายหลายประการ อาทิเช่น เพื่อการศึกษาเกี่ยวกับขนาด ลักษณะและโครงสร้างของกำลังแรงงาน นอกจากนี้ยังอาจนำมาใช้เพื่อศึกษาถึงความเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลของการสำรวจอาจนำมาใช้ในการวางนโยบาย แผนกำลังคนของชาติเกี่ยวกับการช้จัก การว่างงาน การแนะแนวอาชีพ การจัดตั้งสถาบันการศึกษา การคุ้มครองคนงานที่เป็นหญิงและเด็ก การควบคุมการโยกย้ายแรงงาน เป็นต้น^{17/}

สถิติผู้ทำงานเชิงเศรษฐกิจในต่างประเทศ

จากการศึกษาเปรียบเทียบสถิติผู้ทำงานเชิงเศรษฐกิจของประเทศที่มีภาวะเศรษฐกิจและสังคมคล้ายคลึงกับประเทศไทย รวมทั้งประเทศที่พัฒนาแล้ว ผลปรากฏดังนี้ ผู้ทำงานเชิงเศรษฐกิจเมื่อเทียบกับจำนวนประชากรทั้งหมดแล้ว ฮองกงมีร้อยละ 42.0 สาธารณรัฐเกาหลีมีร้อยละ 33.0 ฟิลิปปินส์มีร้อยละ 33.6 อินเดียมมีร้อยละ 32.9 อินโดนีเซียมีร้อยละ 33.9 ญี่ปุ่นมีร้อยละ 51.0 สหรัฐอเมริกามีร้อยละ 40.8 (รายละเอียดดูได้จากตารางที่ 2 ถึง 13)

จากตารางพอจะสรุปลักษณะของผู้ทำงานเชิง เศรษฐกิจในประเทศต่าง ๆ ได้
ดังนี้

1. ถ้าพิจารณาแบบแผนทั่วไปของแรงงานในประเทศต่าง ๆ จะพบว่าสัดส่วนของประชากรที่ทำงานเชิง เศรษฐกิจในช่วงอายุน้อย ๆ นั้นมีความแตกต่างกันอย่างมาก ซึ่งแตกต่างกันไปในแต่ละประเทศ ในวัยหนุ่มสาวสัดส่วนของการทำงานเชิง เศรษฐกิจจะเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เพราะประชากรในวัยนี้จบการศึกษาและออกหางานทำ ในวัยกลางคนนั้นมีแบบแผนที่คล้าย ๆ กันทุกประเทศ โดยเฉพาะในเพศชายนั้น มีผู้ทำงานเชิง เศรษฐกิจมากที่สุดในช่วงอายุ 30 - 49 ปี รองลงมา ได้แก่อายุ 25 - 29 ปี หลังจากอายุ 49 ปีไปแล้ว ร้อยละของผู้ทำงานเชิง เศรษฐกิจจะลดลงตามช่วงอายุ ซึ่งจะลดลงที่ชะงักในในตอนแรก ๆ และลดลงอย่างมาก ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังอายุ 65 ปีไปแล้ว

2. ในระหว่างช่วงอายุ 20 - 55 ปี ไม่มีความแตกต่างในร้อยละของผู้ทำงานเชิง เศรษฐกิจของเพศชายในระหว่งประเทศอุตสาหกรรมและ เกษตรกรรมที่สำคัญนัก แต่ในช่วงอายุมาก ๆ นั้น จะเห็นแบบแผนของความแตกต่างระหว่างประเทศ อุตสาหกรรมกับเกษตรกรรมได้อย่างเด่นชัด เช่น ผู้ชายในช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไป ในอินเดียมีผู้ทำงานเชิง เศรษฐกิจร้อยละ 73.8 ส่วนในสหรัฐอเมริกา มีร้อยละ 24.8 เท่านั้น อาจจะเป็นไปได้ว่า ในประเทศอุตสาหกรรมนั้นมีตัวบทกฎหมายกำหนดถึง เครื่องส่ง เสริมต่าง ๆ สำหรับการออกจากงานในอายุพอสมควร คือ ไม่แก่มากนักโดยที่รัฐบาลอาจมีความต้องการที่จะลดส่วนเกินในตลาดแรงงานสำหรับผู้ที่อยู่ในวัยสูงอายุและไม่สามารถทำงานเต็มที่ได้อีก เหมือนคนหนุ่ม

3. พิจารณาถึงแบบแผนการทำงานของประเทศหนึ่ง ข้อเท็จจริงที่เห็นได้ชัดคือ สัดส่วนของสตรีที่ทำงานเชิง เศรษฐกิจนั้นมียอดต่ำกว่าของเพศชายไม่ว่าจะเป็นกลุ่มประเทศ เกษตรกรรมหรือกลุ่มประเทศอุตสาหกรรม ทั้งนี้เพราะประเพณีของสังคมต่าง ๆ นั้น สตรีมีบทบาทในฐานะแม่บ้านและมารดาอยู่ทั้งนั้น จากตัวเลขในตารางที่ 2 ถึง 13 จะเห็นว่า

แบบแผนการเข้าสู่แรงงานของสตรีมีลักษณะคล้ายคลึงกับที่พบในเพศชาย คือ อัตราของสตรีในช่วงอายุน้อย ๆ และอายุมาก ๆ ที่ทำงานนั้นพบว่า ในประเทศเกษตรกรรมมีอัตราสูงกว่าประเทศอุตสาหกรรม ในประเทศอุตสาหกรรมจะเห็นว่าสตรีมีอัตราการทำงานสูงสุดในช่วงอายุ 15 - 19 ปี และหลังจากนั้นอัตราการทำงานลดลงอย่างรวดเร็ว คือ สตรีจำนวนมากเข้าสู่แรงงานในอายุก่อนถึง 20 ปี และทำงานเรื่อยไปจนกระทั่งแต่งงาน เมื่อแต่งงานและมีบุตร สตรีจะต้องออกจากแรงงานชั่วคราวเพื่อมาเลี้ยงบุตร เพราะการจ้างคนอื่นเลี้ยงย่อมเปลืองค่าใช้จ่ายสูง เนื่องจากในประเทศอุตสาหกรรมค่าจ้างแรงงานมีอัตราสูงกว่าในประเทศเกษตรกรรมมาก ดังนั้นหลังอายุ 40 ปี จะพบว่า ในประเทศอุตสาหกรรมนั้นอัตรากำลังแรงงานของสตรีได้ลดลงอย่างมาก และเมื่อบุตรโตแล้วสตรีเหล่านี้จึงจะกลับเข้าทำงานอีกครั้งหนึ่ง อัตรากำลังแรงงานของสตรีในประเทศอุตสาหกรรมจะลดลงอย่างมากอีกครั้งหลังอายุ 55 ปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะมีสตรีเหลือเพียงไม่กี่คนในประเทศอุตสาหกรรมที่ยังทำงานอยู่หลังอายุ 65 ปี คือมีเพียง 10 % เท่านั้นในสหรัฐอเมริกา

4. ในประเทศเกษตรกรรม อัตราการทำงานของสตรีช่วงอายุ 15 - 30 ปี ไม่แตกต่างกันมากนัก สตรีที่ทำงานส่วนใหญ่ทำงานด้านเกษตรกรรมของครอบครัว คือ ช่วยครอบครัวทำโดยไม่ได้รับค่าจ้างตอบแทนเป็นตัวเงิน โดยที่กินอยู่กับทางครอบครัว ดังนั้นถึงแม้ว่าสตรีจะแต่งงานและมีบุตรก็ยังสามารถทำงานต่อไปได้ เพราะงานที่ทำงานก็เป็นงานในครอบครัว นอกจากนี้ลักษณะของครอบครัวของสังคมเกษตรกรรมมักเป็นรูปครอบครัวขยาย คือ มักมีญาติพี่น้องมาอาศัยอยู่ด้วยเป็นครอบครัวขนาดใหญ่ การเลี้ยงดูบุตรจึงมักเป็นหน้าที่ของญาติผู้ใหญ่ที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นผู้เลี้ยงดูแทน ทำให้สตรีสามารถทำงานได้โดยไม่ต้องห่วงถึงภาระการเลี้ยงดูบุตรมากนัก ด้วยเหตุนี้อัตราการทำงานของสตรีก่อนแต่งงานและหลังแต่งงานของประเทศเกษตรกรรมจึงไม่แตกต่างกันมากนักแต่ในประเทศอุตสาหกรรมสตรีช่วงอายุ 15 - 30 ปี มีอัตราการทำงานสูงกว่าประเทศเกษตรกรรมทุกกลุ่มอายุ ทั้ง ๆ ที่สตรีในประเทศอุตสาหกรรมใช้เวลาในการศึกษานานกว่า ซึ่งนี้อาจเป็นเพราะแบบแผนทางวัฒนธรรมและประเพณีบางอย่างของประเทศเกษตรกรรมที่ไม่นิยมให้สตรีทำงาน อาจเป็นผลให้อัตราการทำงานของสตรีในช่วงอายุดังกล่าวต่ำกว่าของประเทศอุตสาหกรรม

ตารางที่ 2 สถิติผู้ทำงานเชิงเศรษฐกิจ จำแนกตามหมวดอายุและเพศ ของฮ่องกง
ปี พ.ศ. 2514

หมวด อายุ	ชาย			หญิง			รวม		
	ประชากร ทั้งหมด	ผู้ทำงาน เชิงเศรษฐกิจ		ประชากร ทั้งหมด	ผู้ทำงาน เชิงเศรษฐกิจ		ประชากร ทั้งหมด	ผู้ทำงาน เชิงเศรษฐกิจ	
		จำนวน	%		จำนวน	%		จำนวน	%
-15	770,120	12,545	1.7	687,784	23,380	3.4	1,407,904	35,925	2.6
15-19	219,657	110,791	50.4	208,187	117,402	56.4	427,844	228,193	53.3
20-24	173,211	156,277	90.2	163,142	113,411	69.5	336,353	269,718	80.2
25-29	107,121	104,879	97.9	86,603	37,370	43.2	193,724	142,249	73.04
30-49	493,161	485,455	98.4	438,504	167,955	38.3	931,665	653,410	70.1
50-54	100,968	96,306	95.4	94,295	36,402	38.6	195,604	132,708	68.0
55-59	74,933	66,787	89.1	75,671	27,258	36.0	150,604	94,045	62.4
60-64	52,292	40,334	77.1	63,409	19,889	31.4	115,701	60,223	52.10
65+	59,139	23,526	39.8	118,433	14,910	12.6	177,572	38,436	21.6
รวม	2,000,602	1,096,900	54.8	1,936,028	558,007	28.8	3,936,630	1,654,907	42.0

แหล่งข้อมูล : Year Book of Labour Statistics 1973,
International Labour Office, Geneva.

ตารางที่ 3 สถิติผู้ทำงานเชิงเศรษฐกิจ จำแนกตามหมวดอายุและเพศ ของ
สาธารณรัฐเกาหลี ปี พ.ศ. 2513

หมวด อายุ	ชาย			หญิง			รวม		
	ประชากร ทั้งหมด	ผู้ทำงาน เชิงเศรษฐกิจ		ประชากร ทั้งหมด	ผู้ทำงาน เชิงเศรษฐกิจ		ประชากร ทั้งหมด	ผู้ทำงาน เชิงเศรษฐกิจ	
		จำนวน	%		จำนวน	%		จำนวน	%
-15	6,852,123	73,630	1.1	6,389,310	70,450	1.1	13,241,433	144,080	1.1
15-19	1,573,179	721,663	45.9	1,514,955	610,690	40.3	3,088,134	1,332,353	43.1
20-24	1,298,687	653,752	50.3	1,224,483	537,755	43.9	2,523,170	1,191,507	47.2
25-29	1,096,819	939,630	85.7	1,107,474	351,572	31.7	2,204,293	1,291,202	58.6
30-49	3,343,918	3,205,252	95.9	3,450,092	1,479,947	42.9	6,974,010	4,685,199	69.0
50-54	506,554	465,417	91.9	517,981	234,273	45.2	1,024,535	699,690	68.3
55-59	407,895	348,165	85.4	447,146	174,946	39.1	855,041	523,111	61.2
60-64	302,362	205,281	67.9	362,896	97,533	26.9	665,258	302,814	45.5
65+	398,078	139,806	35.1	641,300	67,753	10.6	1,039,378	207,559	20.0
รวม	15,779,615	6,752,596	42.8	15,655,637	3,624,919	23.2	31,435,252	10,377,515	33.0

แหล่งข้อมูล :

Year Book of Labour Statistics 1973
International Labour Office, Geneva.

ตารางที่ 4 สถิติผู้ทำงานเชิงเศรษฐกิจ จำแนกตามหมวดอายุ และเพศ ของ
ฟิลิปปินส์ ปี พ.ศ. 2513

หมวด อายุ	ชาย			หญิง			รวม		
	ประชากร ทั้งหมด	ผู้ทำงาน เชิงเศรษฐกิจ		ประชากร ทั้งหมด	ผู้ทำงาน เชิงเศรษฐกิจ		ประชากร ทั้งหมด	ผู้ทำงาน เชิงเศรษฐกิจ	
		จำนวน	%		จำนวน	%		จำนวน	%
-15	8,092,367	458,408	5.7	7,681,275	275,447	3.6	15,773,642	733,855	4.7
15-19	1,732,927	908,399	52.4	1,941,489	610,911	31.5	3,674,416	1,519,310	41.3
20-24	1,573,616	1,195,826	76.0	1,789,833	615,246	34.4	3,363,449	1,811,072	53.8
25-29	1,420,272	1,243,733	87.6	1,452,012	519,044	35.7	2,872,284	1,762,777	61.4
30-49	3,440,036	3,107,535	90.3	3,455,984	1,314,464	38.0	6,896,020	4,421,999	64.1
50-54	501,626	436,905	87.1	569,655	208,009	36.5	1,071,281	644,914	60.2
55-59	440,867	378,367	85.8	484,732	161,650	33.3	925,599	540,017	58.3
60-64	357,850	283,743	79.3	376,668	107,882	28.6	734,518	391,625	53.3
65 ⁺	625,256	353,357	56.5	647,184	114,537	17.7	1,272,440	467,894	36.8
ไม่ทราบ	3,107	1,578	50.8	3,312	1,542	46.6	6,419	3,120	48.6
รวม	18,367,924	8,367,851	46.0	18,402,144	3,928,732	21.3	36,590,068	12,296,583	33.6

แหล่งข้อมูล : Year Book of Labour Statistics 1973,
International Labour Office, Geneva.

ตารางที่ 5 สถิติผู้ทำงานเชิงเศรษฐกิจ จำแนกตามหมวดอายุ และเพศ ของ
อินเดีย ปี พ.ศ. 2514

หมวด อายุ	ชาย			หญิง			รวม		
	ประชากร ทั้งหมด	ผู้ทำงาน เชิงเศรษฐกิจ		ประชากร ทั้งหมด	ผู้ทำงาน เชิงเศรษฐกิจ		ประชากร ทั้งหมด	ผู้ทำงาน เชิงเศรษฐกิจ	
		จำนวน	%		จำนวน	%		จำนวน	%
-15	118869,804	7884742	6.6	111384183	2,853,582	2.6	230253987	10738324	4.7
15-19	25210,778	13926988	55.2	22236250	3,445,084	15.5	47447028	17372072	36.6
20-24	21562,684	17529831	81.3	21519694	3,840,492	17.8	43082378	21370323	49.6
25-29	20326,799	19146256	94.2	20472557	4,039,789	19.7	40799356	23186045	56.8
30-49	63055,107	61210801	97.1	57157489	12,475,619	21.8	120212596	73686420	61.3
50-59	17984,691	16909415	94.0	15360790	2,979,699	19.4	33345481	19889114	59.6
60+	16870,536	12448015	73.8	15822229	1,660,370	10.5	32692765	14108385	43.2
ไม่ทราบ	56,215	19088	34.0	60003	3,628	6.0	116218	22716	19.5
รวม	283936,614	149075136	52.5	264013195	31,298,263	11.9	547949809	180373399	32.9

แหล่งข้อมูล : Year Book of Labour Statistics 1973,
International Labour Office, Geneva.

ตารางที่ 6 สถิติผู้ทำงานเชิงเศรษฐกิจ จำแนกตามหมวดอายุ และเพศ ของ
อินโดนีเซีย ปี พ.ศ. 2514

หมวด อายุ	ชาย			หญิง			รวม		
	ประชากร ทั้งหมด	ผู้ทำงาน เชิงเศรษฐกิจ		ประชากร ทั้งหมด	ผู้ทำงาน เชิงเศรษฐกิจ		ประชากร ทั้งหมด	ผู้ทำงาน เชิงเศรษฐกิจ	
		จำนวน	%		จำนวน	%		จำนวน	%
-15	26,556,747	1,338,761	5.0	25,704,559	995,090	3.9	52,261,306	2,333,851	4.5
15-19	5,642,791	2,761,730	48.9	5,748,375	1,646,081	28.6	11,391,166	4,407,811	38.7
20-24	3,555,777	2,719,698	76.5	4,405,511	1,402,632	31.8	7,961,288	4,122,330	51.8
25-29	4,033,202	3,648,929	90.5	5,009,212	1,710,071	34.1	9,042,414	5,359,000	59.3
30-49	13,085,817	12,138,219	92.8	13,565,355	5,519,259	40.7	26,651,172	17,657,478	66.3
50-54	1,887,607	1,661,887	88.0	1,946,969	824,278	42.3	3,834,576	2,486,165	64.8
55-64	2,107,960	1,709,457	81.1	2,250,203	815,349	36.2	4,358,163	2,524,806	57.9
65+	1,405,110	850,435	60.5	1,546,605	352,823	22.8	2,951,715	1,203,258	40.8
ไม่ทราบ	3,975	3,285	82.6	3,890	2,086	53.6	7,865	5,371	68.3
รวม	58,279,401	26,832,401	46.0	60,180,679	13,267,669	22.0	118,459,845	40,100,070	33.9

แหล่งข้อมูล : Year Book of Labour Statistics 1973,
International Labour Office, Geneva.

ตารางที่ 7 สถิติผู้ทำงานเชิงเศรษฐกิจ จำแนกตามหมวดอายุ และเพศ ของ
ญี่ปุ่น ปี พ.ศ. 2513

หมวด อายุ	ชาย			หญิง			รวม		
	ประชากร ทั้งหมด	ทำงาน เชิงเศรษฐกิจ		ประชากร ทั้งหมด	ทำงาน เชิงเศรษฐกิจ		ประชากร ทั้งหมด	ทำงาน เชิงเศรษฐกิจ	
		จำนวน	%		จำนวน	%		จำนวน	%
-15	12,690,561	-	-	12,132,896	-	-	24,823,457	-	-
15-19	4,571,502	1,669,126	36.5	4,492,096	1,610,032	35.8	9,063,598	3,279,158	36.2
20-24	5,312,991	4,438,019	83.5	5,347,327	3,788,572	70.8	10,660,318	8,226,591	77.2
25-29	4,517,248	4,434,181	98.2	4,571,868	2,060,938	45.1	9,089,116	6,495,119	71.5
30-49	14,647,764	14,412,113	98.4	15,148,739	8,691,646	57.4	29,796,503	23,103,759	77.5
50-54	2,157,091	2,099,790	97.3	2,648,360	1,613,640	60.9	4,805,451	3,713,430	77.3
55-59	2,042,055	1,924,122	94.2	2,382,691	1,281,000	53.8	4,424,746	3,205,122	72.4
60-64	1,755,397	1,506,856	85.8	1,970,485	853,437	43.3	3,725,882	2,360,293	63.3
65+	3,233,175	1,756,441	54.5	4,107,814	808,328	19.7	7,330,989	2,564,769	35.0
รวม	50,917,784	32,240,648	63.3	52,802,276	20,907,593	39.2	103,720,060	52,948,241	51.0

แหล่งข้อมูล : Year Book of Labour Statistics 1973,
International Labour Office, Geneva.

ตารางที่ 8 สถิติผู้ทำงานเชิงเศรษฐกิจ จำแนกตามหมวดอายุ และเพศ ของ สหรัฐอเมริกา ปี พ.ศ. 2513

หมวด อายุ	ชาย			หญิง			รวม		
	ประชากร ทั้งหมด	ผู้ทำงาน เชิงเศรษฐกิจ		ประชากร ทั้งหมด	ผู้ทำงาน เชิงเศรษฐกิจ		ประชากร ทั้งหมด	ผู้ทำงาน เชิงเศรษฐกิจ	
		จำนวน	%		จำนวน	%		จำนวน	%
-15	29550555	251,421	0.9	28460,924	116582	0.4	58011479	368003	0.6
15-19	9716327	3916,050	40.3	9480,843	2766261	29.2	19197170	6682311	34.8
20-24	7753863	6271,281	80.9	8351,006	4682580	56.1	16104869	10953861	68.0
25-29	22697048	6106,084	92.9	6823,213	3098736	45.4	13395486	9204820	68.7
30-49	22697048	21457,519	94.5	23969,467	11864852	49.5	46666515	33322371	71.4
50-54	5339439	4881,781	91.4	5735,821	2980121	52.0	11075260	7861902	71.0
55-59	4779461	4147,143	86.8	5229,509	2476916	47.4	10008970	6624059	66.2
60-64	4043919	2952,888	73.0	4607,335	1,663,444	36.1	8651254	4616332	53.4
65 ⁺	8437630	2092,496	24.8	11664,244	1,171,278	10.0	20101874	3,263,774	16.2
รวม	98890515	52076,663	52.7	104322,362	30820,770	29.5	203212877	82897433	40.8

แหล่งข้อมูล : Year Book of Labour Statistics 1973,
International Labour Office, Geneva.

ตารางที่ 9 จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพ ประเทศ และเพศ

(หน่วย : พัน)

อาชีพ	ฟิลิปปินส์		ญี่ปุ่น		อินโดนีเซีย		อินเดี	
	พ.ศ. 2513		พ.ศ. 2513		พ.ศ. 2514		พ.ศ. 2514	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
รวมยก	8,157.1	3,614.5	31,936.4	20,531.6	26,532.6	13,159.4	149,075.1	31,298.3
งานที่ใช้วิชาชีพ	268.6	379.3	2,293.0	1,269.3	609.7	274.7	3,976.7	857.6
งานบริหารราชการ	99.9	39.8	1,937.2	97.3	1,107.8	265.9	1,188.0	20.6
อาชีพเสรีชน	237.3	145.3	3,893.1	3,854.6	1,120.2	141.6	5,162.7	215.7
เกี่ยวกับการค้า	344.3	454.4	3,532.8	2,591.5	2,276.5	1,779.3	7,159.0	468.0
เกษตรกร ชาวประมง	5,061.6	1,224.9	4,703.8	5,348.8	3,248.8	1,484.6	104,037.1	25,826.1
งานในกระบวนการ	1,481.9	732.3	13,716.0	4,979.8	865.9	646.9	16,597.1	1,524.6
ผลิต								
บริการ	303.6	590.2	1,849.3	2,382.0	16,170.5	7,715.4	4,784.4	955.9
งานซึ่งมิได้จำแนกไว้ ในหมวดอื่น	339.9	48.3	11.2	8.3	1,133.5	851.0	6,170.1	1,429.8

แหล่งข้อมูล : Year Book of Labour Statistic 1973,

International Labour Office, Geneva.

ตารางที่ 10 อัตราส่วนร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพ ประเทศ และเพศ

อาชีพ	ฟิลิปปินส์		ญี่ปุ่น		อินโดนีเซีย		อินเดีย	
	พ.ศ. 2513		พ.ศ. 2513		พ.ศ. 2514		พ.ศ. 2514	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
รวมยอด	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
1. งานที่ใช้วิชาชีพ	3.5	10.5	7.2	6.2	2.3	2.1	2.7	2.7
2. งานบริหารธุรกิจ	1.2	1.1	6.1	0.5	4.2	2.0	0.8	0.1
3. อาชีพเสมียน	2.9	4.0	12.2	18.8	4.2	1.1	3.5	0.7
4. เกี่ยวกับการค้า	4.2	12.6	11.1	12.6	8.6	13.5	4.8	1.5
5. เกษตรกร ชาวประมง	62.1	33.9	14.7	26.1	12.2	11.3	69.8	82.5
6. งานในกระบวนการผลิต	18.2	20.2	42.9	24.3	3.3	4.9	11.1	4.9
7. การบริการ	3.7	16.3	5.8	11.6	60.9	58.6	3.2	3.0
8. งานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	4.2	1.4	0.0	0.0	4.3	6.5	4.1	4.6

แหล่งข้อมูล :

Year Book of Labour Statistics 1973,
International Labour Office, Geneva.